

Kadrentaal Tallinnas.

Peaaegu 2 wersta linnast, mere kaldal, seisab see kaunis org Kadrentaal. Mäe rinna külge, esimese ja teise kalju nurga wahel, laskis Peeter I (see suur) juba aastal 1714 enesele üks pisutene maeake ehitada, kelle sees ta sadamad ja mere-lahed, kus tema alles hilja aegu asutatud merewägi ankru peal seisis, wõis ära näha; sest sel aeal oli Kadrentaal alles paljas puude ja põesastest, paljas liiw oli igal pool nähtawal, ja sellepärast ei warjand miski asi linna ja merd akenast wälja waadates tema silma. Need tihti reisud, mis keiser sest saadil kui t'al proua ita kaasas oli Tallinna tegi, saatsiwad teda wiimaks selle mõtte peale, enese elumaia lähedale, mis weel praegu täna pääw oma wana koha peal seisab, aastal 1718 üht lossi ja selle ümber suurt uhked orgu (Park) aedade, tiikide ja hüpaw kaewudega ehitada lasta. Seda lossi oma ümberkaudse parigiga nimetas ta oma proua auuks tema nime peal Kadrina-org.

Eht küll Kadrentaal mõõda läinud aeast paljugi oma endist ilu on kautand, siiski näitab ta aga oma ilusa teede ja warjulise paikade poolest, mitme sugust armast silma waadet mere ja linna peale mis iga samm peal iga ühele filmi paistab. Ta

saab see läbi kõige rohkem inimesi oma poole tõmbama, et just mere ääres seisab ja et see Tallinna inimestele see kõige kaunim jalutamise paik ja seisu koht on, kelle puude ja põesaste wahel kõik sui läbi rahwa hulgad edasi tagasi woolawad, iseäranis weel sel aeal kui wõerad jaksad mere wet käitwad pruukimas.

Peeter I. reisu peal Euroopa maal.

Miikaua kui see suure waimuga Tsaar aga elas, ei wõisind ta iiales ära, uusi seadusi ja seisusi teha, kõik sugu pahandust ja kurja eemale jaata ja oma rahwale palju tarkust ja waimu kõik sugu tööde ja talitamiste läbi koguda. Et uusi tundmisi enam teada saada, reisis ta alati oma rahwa kaussis ümber mõõda wõeraid maid. Kord läks ta kaa Birmonti uiumise paika. Grahw von Waldet pidas oma suure wõera eest enese lossi peal hooliga muret ja küsis wiimaks tema käest, kuda tema loss ka tema meele pärast olla. „Wäga hea!“ wastas Peeter, „kui et aga üks ainuke wiga on t'al: Kõõgi olete väga suure ehitada lastnud.“ — Mis tahtis Peeter seega nüüd Grahwile ütelda? — Aastal 1746 wõtis ta ühe suurema reisu ete, selle reisu peal läks ta kaa oma armast Hollandimaad jälle waatama. Siin sai ta suure auu kõ-